EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 21.10.2016
COM(2016) 668 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu ROZHODNUTÍ RADY

o uzavření Dohody ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Norským královstvím o kumulaci původu mezi Evropskou unií, Švýcarskem, Norským královstvím a Tureckem v rámci všeobecného systému preferencí Evropské unie

Dohoda ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Norským královstvím o kumulaci původu mezi Evropskou unií, Švýcarskem, Norským královstvím a Tureckem v rámci všeobecného systému preferencí Evropské unie

A. *Dopis Unie* *..., ...*

(místo a datum)

Vážený pane,

1. Evropská unie (dále jen „Unie“) a Norské království (dále jen „Norsko“) jako strany této dohody potvrzují, že obě strany používají pro účely systému všeobecných preferencí (dále jen systém „GSP“) podobná pravidla původu, jejichž obecné zásady jsou následující:

a) definice pojmu „původní produkty“ založená na týchž kriteriích;

b) ustanovení o regionální kumulaci původu;

c) ustanovení o uplatňování kumulace na materiály, které ve smyslu jejich pravidel původu v rámci systému GSP pocházejí z Unie, Švýcarska, Norska nebo Turecka;

d) ustanovení o všeobecné toleranci pro nepůvodní materiály;

e) ustanovení o nezměnitelnosti produktů ze zvýhodněné země;

f) ustanovení o vydávání nebo vystavování náhradních dokladů o původu zboží;

g) požadavek na správní spolupráci s příslušnými orgány ve zvýhodněných zemích v záležitostech dokladů o původu zboží.

2. Unie a Norsko uznávají, že materiály pocházející ve smyslu jejich příslušných pravidel původu v rámci systému GSP z Unie, Švýcarska, Norska nebo Turecka získávají původ země, zvýhodněné v rámci systému GSP kterékoli ze stran, pokud byly v dané zvýhodněné zemi opracovány nebo zpracovány nad rámec operací považovaných za nedostatečné pro to, aby byl produktu udělen status původního produktu. Tento pododstavec se vztahuje na materiály pocházející ze Švýcarska a Turecka, s výhradou splnění podmínek stanovených v odstavcích 15 (Švýcarsko) a 16 (Turecko).

Celní orgány členských států Unie a Norska si vzájemně poskytnou veškerou vhodnou správní pomoc, zvláště pro účely následného ověření dokladů o původu zboží v případě materiálů uvedených v předchozím pododstavci. Použijí se ustanovení o správní spolupráci obsažená v protokolu č. 3 k dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Norským královstvím ze dne 14. května 1973.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužijí na produkty kapitol 1 až 24 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží přijatého Světovou celní organizací zřízenou Úmluvou o zřízení Rady pro celní spolupráci, podepsanou v Bruselu dne 15. prosince 1950 (dále jen „harmonizovaný systém“).

3. Unie a Norsko se zavazují, že budou přijímat náhradní doklady o původu zboží ve formě náhradních osvědčení o původu zboží na tiskopise A (dále jen „náhradní osvědčení“) vydané celními orgány druhé strany a náhradní deklarace o původu vystavené přeposílateli zboží druhé strany, kteří byli za tímto účelem registrováni.

Každá strana může posoudit způsobilost pro preferenční zacházení s produkty, pro které jsou vydány náhradní doklady o původu zboží, v souladu s vlastními právními předpisy.

4. Každá strana zajistí, aby byly před vydáním nebo vystavením náhradního dokladu o původu zboží dodrženy tyto podmínky:

a) náhradní doklady o původu zboží mohou být vydány nebo vystaveny pouze v případě, že původní doklady o původu zboží byly vydány nebo vystaveny v souladu s platnými právními předpisy Unie nebo Norska;

b) pouze pokud zboží nebylo propuštěno do volného oběhu v jedné straně, může být pro účely zaslání všech nebo některých produktů, pro které byl vydán původní doklad o původu zboží, uvedenou stranou druhé straně doklad o původu zboží nebo náhradní doklad o původu zboží nahrazen jedním nebo více náhradními doklady o původu zboží;

c) produkty zůstanou pod celním dohledem v přeposílající straně a nebudou pozměněny, jakýmkoli způsobem přetvořeny ani podrobeny operacím kromě těch, které je mají uchovat v dobrém stavu („zásada nezměnitelnosti“);

h) v případě, že produkty získaly status původu na základě odchylky od pravidel původu poskytnuté jednou stranou, náhradní doklady o původu zboží se nevydají ani nevystaví, pokud jsou tyto produkty přeposílány druhé straně;

i) celní orgány mohou vydat nebo přeposílatelé vystavit náhradní doklady o původu zboží, pokud získají produkty, které mají být přeposlány na území druhé strany, status původu prostřednictvím regionální kumulace;

j) celní orgány mohou vydat nebo přeposílatelé vystavit náhradní doklady o původu zboží, pokud není produktům, které mají být přeposlány na území druhé strany, přeposílající stranou uděleno preferenční zacházení.

5. Pro účely odst. 4 písm. c) platí toto:

Pokud se zdá, že existují odůvodněné pochybnosti, pokud jde o dodržení zásady nezměnitelnosti, mohou celní orgány strany, která je zemí konečného určení, požádat deklaranta, aby poskytl důkaz o dodržení této zásady, který je možno poskytnout libovolným způsobem.

Na žádost přeposílatele potvrdí celní orgány přeposílající strany, že produkty zůstaly po dobu jejich pobytu na území této strany pod celním dohledem a že celní orgány během jejich uskladnění na území této strany nevydaly žádné povolení, aby byly pozměněny, jakýmkoli způsobem přetvořeny nebo podrobeny operacím kromě těch, které je mají uchovat v dobrém stavu.

Je-li náhradním dokladem náhradní osvědčení, nevyžadují celní orgány strany, která je zemí konečného určení, osvědčení, že nedošlo k manipulaci, pro dobu, kdy se produkty nacházely u druhé strany.

6. Každá strana zajistí, aby:

a) v případě, že náhradní doklady o původu zboží odpovídají původním dokladům o původu zboží vydaným nebo vystaveným v zemi zvýhodněné v rámci systému GSP Unie nebo Norska, celní orgány členských států Unie a Norska si vzájemně poskytnou veškerou vhodnou správní pomoc pro účely následného ověření těchto náhradních dokladů o původu zboží. Na žádost strany, která je zemí konečného určení, zahájí celní orgány přeposílající strany postup následného ověření příslušných původních dokladů o původu zboží a provedou následné kroky;

b) v případě, že náhradní doklady o původu zboží odpovídají původním dokladům o původu zboží vydaným nebo vystaveným v zemi, která je zvýhodněná výhradně v rámci systému GSP strany konečného určení, zahájí tato strana postup následného ověření původních dokladů o původu zboží ve spolupráci se zvýhodněnou zemí.

Původní doklady o původu zboží, které odpovídají ověřovaným náhradních dokladům o původu zboží, nebo případně kopie původních dokladů o původu zboží, které odpovídají ověřovaným náhradním dokladům o původu zboží, poskytnou celní orgány přeposílající strany celním orgánům strany, která je zemí konečného určení, aby jim umožnily zahájit postup následného ověření.

7. Každá strana zajistí, aby:

a) v pravém horním poli každého náhradního osvědčení byl uveden název země zprostředkující přeposlání, v níž se osvědčení vydává;

b) pole 4 obsahovalo slova „replacement certificate“ nebo „certificat de remplacement“ a datum vydání původního osvědčení o původu zboží na tiskopise A a jeho pořadové číslo;

c) v poli 1 bylo uvedeno jméno přeposílatele;

d) v poli 2 může být uvedeno jméno konečného příjemce;

e) všechny údaje o přeposlaných produktech uvedené v původním osvědčení byly přeneseny do polí 3 až 9;

f) v poli 10 mohou být uvedeny odkazy na fakturu přeposílatele;

g) celní orgán, který náhradní osvědčení vydal, to potvrdil v poli 11. Odpovědnost tohoto orgánu je omezena na vydání náhradního osvědčení. Údaje obsažené v poli 12 o zemi původu a zemi konečného určení musí být převzaty z původního osvědčení o původu zboží na tiskopise A. Přeposílatel podepíše osvědčení o původu zboží v poli 12. Přeposílatel, který podepsal pole 12 v dobré víře, neodpovídá za správnost údajů uvedených v původním osvědčení o původu zboží na formuláři A;

h) celní orgán, který byl požádán, aby vydal náhradní osvědčení, poznamená v původním osvědčení o původu zboží na tiskopise A hmotnost, počet a povahu zasílaných produktů a vyznačí v něm pořadová čísla všech příslušných náhradních osvědčení. Žádost o náhradní osvědčení a původní osvědčení o původu zboží na tiskopise A uchovává po dobu nejméně tří let;

i) náhradní osvědčení o původu zboží musí být v angličtině nebo ve francouzštině.

8. Každá strana zajistí, aby:

a) přeposílatel zaznamenal do náhradní deklarace o původu:

   1) veškeré údaje týkající se přeposílaných produktů převzaté z původního dokladu o původu zboží;

   2) datum vystavení původního dokladu o původu zboží;

   3) údaje o původním dokladu o původu zboží, případně včetně informací o kumulaci uplatněné na zboží, na které se vztahuje deklarace o původu;

   4) jméno, adresu a své číslo jakožto registrovaného vývozce;

   5) jméno a adresu příjemce v Unii nebo v Norsku;

   6) místo a datum vystavení deklarace o původu nebo vydání osvědčení o původu zboží;

b) každá náhradní deklarace o původu se označí slovy „Replacement statement“ nebo „Attestation de remplacement“;

c) náhradní deklarace o původu vystaví přeposílatelé registrovaní v elektronickém systému autocertifikace/samopotvrzování původu zboží vývozci, tzv. systému registrovaných vývozců (REX), bez ohledu na hodnotu původních produktů obsažených v původní zásilce;

d) v případě, že je doklad o původu zboží nahrazen, zaznamená přeposílatel do původního dokladu o původu zboží:

1) datum vystavení náhradní deklarace (náhradních deklarací) o původu a množství zboží, na které se náhradní deklarace o původu vztahuje (vztahují);

2) jméno a adresu přeposílatele;

3) jméno a adresu příjemce nebo příjemců v Unii nebo v Norsku;

e) původní deklarace o původu se označí slovem „Replaced“ nebo „Remplacé“;

f) náhradní deklarace o původu platí dvanáct měsíců od data jejího vystavení;

g) náhradní deklarace o původu musí být v angličtině nebo ve francouzštině.

9. Původní doklady o původu zboží a kopie náhradních dokladů o původu zboží uchovává přeposílatel po dobu nejméně tří let od konce kalendářního roku, ve kterém byly náhradní doklady o původu zboží vydány nebo vystaveny.

10. Strany souhlasí s tím, že se podělí o náklady systému REX v souladu se způsoby spolupráce, jež budou stanoveny příslušnými orgány stran.

11. Veškeré neshody mezi stranami vyplývající z výkladu nebo provádění této dohody se řeší výhradně na základě dvoustranného jednání mezi stranami. Pokud neshody mohou ovlivnit zájmy Švýcarska a/nebo Turecka, jsou tyto země konzultovány.

12. Strany mohou tuto dohodu kdykoli změnit na základě vzájemné písemné dohody. Obě strany zahájí konzultace ohledně možných změn této dohody na žádost jedné ze stran. Pokud změny mohou ovlivnit zájmy Švýcarska a/nebo Turecka, jsou tyto země konzultovány. Takové změny vstoupí v platnost v den určený vzájemnou dohodou, jakmile si obě smluvní strany vzájemně oznámí splnění svých příslušných interních požadavků.

13. V případě vážných pochybností o řádném fungování této dohody může kterákoli z obou stran pozastavit její provádění za předpokladu, že to písemně oznámí druhé straně tři měsíce předem.

14. Tuto dohodu může kterákoli ze stran vypovědět za předpokladu, že to druhé straně písemně oznámí tři měsíce předem.

15. První pododstavec odstavce 2 se použije na materiály pocházející ze Švýcarska, pouze pokud strany uzavřou podobnou dohodu se Švýcarskem a vzájemně si oznámí splnění této podmínky.

16. První pododstavec odstavce 2 se použije na materiály pocházející z Turecka[1], pouze pokud strany uzavřou podobnou dohodu s Tureckem a vzájemně si oznámí splnění této podmínky.

17. Jakmile vstoupí dohoda mezi Norskem a Tureckem podle odst. 2 prvního pododstavce této dohody v platnost, a s výhradou vzájemnosti Turecka, může každá strana stanovit, že

[1] Unie tuto podmínku splnila zveřejněním oznámení Komise podle článku 85 nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádějí ustanovení celního kodexu Společenství, o rozšíření systému dvoustranné kumulace stanoveného uvedeným článkem na Turecko; Úř. věst. C 134, 15.4.2016, s. 1.

náhradní doklady o původu zboží pro produkty obsahující materiály pocházející z Turecka, které byly zpracovány v rámci dvoustranné kumulace ve zvýhodněných zemích v rámci systému GSP, mohou být vydány nebo vystaveny v zemích, které jsou stranami dohody.

18. Tato dohoda vstoupí v platnost v den určený vzájemnou dohodou, jakmile si Unie a Norsko vzájemně oznámí ukončení svých interních postupů přijetí. Od daného dne nahradí tato dohoda dohodu ve formě výměny dopisů podepsanou dne 14. prosince 2000[2].

Byl bych Vám vděčen, kdybyste mi mohl potvrdit souhlas Vaší vlády s výše uvedeným.

Mám tu čest Vám navrhnout, je-li výše uvedené pro Vaši vládu přijatelné, aby tento dopis a Vaše potvrzení představovaly společně dohodu mezi Evropskou unií a Norským královstvím.

Přijměte prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě.

Za Evropskou unii

[2] Úř. věst. L 38, 8.2.2001, s. 24.

B. *Dopis Norska*

Vážený pane,

mám tu čest potvrdit přijetí Vašeho dopisu tohoto znění:

1. Unie a Norsko jako strany této dohody potvrzují, že obě strany používají pro účely systému všeobecných preferencí (dále jen systém „GSP“) podobná pravidla o původu, jejichž obecné zásady jsou následující:

a) definice pojmu „původní produkty“ založená na týchž kriteriích;

b) ustanovení o regionální kumulaci původu;

c) ustanovení o uplatňování kumulace na materiály, které ve smyslu jejich pravidel původu v rámci systému GSP pocházejí z Unie, Švýcarska, Norska nebo Turecka;

d) ustanovení o všeobecné toleranci pro nepůvodní materiály;

e) ustanovení o nezměnitelnosti produktů ze zvýhodněné země;

f) ustanovení o vydávání nebo vystavování náhradních dokladů o původu zboží;

g) požadavek na správní spolupráci s příslušnými orgány ve zvýhodněných zemích v záležitostech dokladů o původu zboží.

2. Unie a Norsko uznávají, že materiály pocházející ve smyslu jejich příslušných pravidel původu v rámci systému GSP z Unie, Švýcarska, Norska nebo Turecka získávají původ země, zvýhodněné v rámci systému GSP kterékoli ze stran, pokud byly v dané zvýhodněné zemi opracovány nebo zpracovány nad rámec operací považovaných za nedostatečné pro to, aby byl produktu udělen status původního produktu. Tento pododstavec se vztahuje na materiály pocházející ze Švýcarska a Turecka, s výhradou splnění podmínek stanovených v odstavcích 15 (Švýcarsko) a 16 (Turecko).

Celní orgány členských států Unie a Norska si vzájemně poskytnou veškerou vhodnou správní pomoc, zvláště pro účely následného ověření dokladů o původu zboží v případě materiálů uvedených v předchozím pododstavci. Použijí se ustanovení o správní spolupráci obsažená v protokolu č. 3 k dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Norským královstvím ze dne 14. května 1973.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužijí na produkty kapitol 1 až 24 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží přijatého Světovou celní organizací zřízenou Úmluvou o zřízení Rady pro celní spolupráci, podepsanou v Bruselu dne 15. prosince 1950 (dále jen „harmonizovaný systém“).

3. Unie a Norsko se zavazují, že budou přijímat náhradní doklady o původu zboží ve formě náhradních osvědčení o původu zboží na tiskopise A (dále jen „náhradní osvědčení“) vydané celními orgány druhé strany a náhradní deklarace o původu vystavené přeposílateli zboží druhé strany, kteří byli za tímto účelem registrováni.

Každá strana může posoudit způsobilost pro preferenční zacházení s produkty, pro které jsou vydány náhradní doklady o původu zboží, v souladu s vlastními právními předpisy.

4. Každá strana zajistí, aby byly před vydáním nebo vystavením náhradního dokladu o původu zboží dodrženy tyto podmínky:

a) náhradní doklady o původu zboží mohou být vydány nebo vystaveny pouze v případě, že původní doklady o původu zboží byly vydány nebo vystaveny v souladu s platnými právními předpisy Unie nebo Norska;

b) pouze pokud zboží nebylo propuštěno do volného oběhu v jedné straně, může být pro účely zaslání všech nebo některých produktů, pro které byl vydán původní doklad o původu zboží, uvedenou stranou druhé straně doklad o původu zboží nebo náhradní doklad o původu zboží nahrazen jedním nebo více náhradními doklady o původu zboží;

c) produkty zůstanou pod celním dohledem v přeposílající straně a nebudou pozměněny, jakýmkoli způsobem přetvořeny ani podrobeny operacím kromě těch, které je mají uchovat v dobrém stavu („zásada nezměnitelnosti“);

h) v případě, že produkty získaly status původu na základě odchylky od pravidel původu poskytnuté jednou stranou, náhradní doklady o původu zboží se nevydají ani nevystaví, pokud jsou tyto produkty přeposílány druhé straně;

i) celní orgány mohou vydat nebo přeposílatelé vystavit náhradní doklady o původu zboží, pokud získají produkty, které mají být přeposlány na území druhé strany, status původu prostřednictvím regionální kumulace;

j) celní orgány mohou vydat nebo přeposílatelé vystavit náhradní doklady o původu zboží, pokud není produktům, které mají být přeposlány na území druhé strany, přeposílající stranou uděleno preferenční zacházení.

5. Pro účely odst. 4 písm. c) platí toto:

Pokud se zdá, že existují odůvodněné pochybnosti, pokud jde o dodržení zásady nezměnitelnosti, mohou celní orgány strany, která je zemí konečného určení, požádat deklaranta, aby poskytl důkaz o dodržení této zásady, který je možno poskytnout libovolným způsobem.

Na žádost přeposílatele potvrdí celní orgány přeposílající strany, že produkty zůstaly po dobu jejich pobytu na území této strany pod celním dohledem a že celní orgány během jejich uskladnění na území této strany nevydaly žádné povolení, aby byly pozměněny, jakýmkoli způsobem přetvořeny nebo podrobeny operacím kromě těch, které je mají uchovat v dobrém stavu.

Je-li náhradním dokladem náhradní osvědčení, nevyžadují celní orgány strany, která je zemí konečného určení, osvědčení, že nedošlo k manipulaci, pro dobu, kdy se produkty nacházely u druhé strany.

6. Každá strana zajistí, aby:

a) v případě, že náhradní doklady o původu zboží odpovídají původním dokladům o původu zboží vydaným nebo vystaveným v zemi zvýhodněné v rámci systému GSP Unie nebo Norska, celní orgány členských států Unie a Norska si vzájemně poskytnou veškerou vhodnou správní pomoc pro účely následného ověření těchto náhradních dokladů o původu zboží. Na žádost strany, která je zemí konečného určení, zahájí celní orgány přeposílající strany postup následného ověření příslušných původních dokladů o původu zboží a provedou následné kroky;

b) v případě, že náhradní doklady o původu zboží odpovídají původním dokladům o původu zboží vydaným nebo vystaveným v zemi, která je zvýhodněná výhradně v rámci systému GSP strany konečného určení, zahájí tato strana postup následného ověření původních dokladů o původu zboží ve spolupráci se zvýhodněnou zemí. Původní doklady o původu

zboží, které odpovídají ověřovaným náhradních dokladům o původu zboží, nebo případně kopie původních dokladů o původu zboží, které odpovídají ověřovaným náhradním dokladům o původu zboží, poskytnou celní orgány přeposílající strany celním orgánům strany, která je zemí konečného určení, aby jim umožnily zahájit postup následného ověření.

7. Každá strana zajistí, aby:

a) v pravém horním poli každého náhradního osvědčení byl uveden název země zprostředkující přeposlání, v níž se osvědčení vydává;

b) pole 4 obsahovalo slova „replacement certificate“ nebo „certificat de remplacement“ a datum vydání původního osvědčení o původu zboží na tiskopise A a jeho pořadové číslo;

c) v poli 1 bylo uvedeno jméno přeposílatele;

d) v poli 2 může být uvedeno jméno konečného příjemce;

e) všechny údaje o přeposlaných produktech uvedené v původním osvědčení byly přeneseny do polí 3 až 9;

f) v poli 10 mohou být uvedeny odkazy na fakturu přeposílatele;

g) celní orgán, který náhradní osvědčení vydal, to potvrdil v poli 11. Odpovědnost tohoto orgánu je omezena na vydání náhradního osvědčení. Údaje obsažené v poli 12 o zemi původu a zemi konečného určení musí být převzaty z původního osvědčení o původu zboží na tiskopise A. Přeposílatel podepíše osvědčení o původu zboží v poli 12. Přeposílatel, který podepsal pole 12 v dobré víře, neodpovídá za správnost údajů uvedených v původním osvědčení o původu zboží na formuláři A;

h) celní orgán, který byl požádán, aby vydal náhradní osvědčení, poznamená v původním osvědčení o původu zboží na tiskopise A hmotnost, počet a povahu zasílaných produktů a vyznačí v něm pořadová čísla všech příslušných náhradních osvědčení. Žádost o náhradní osvědčení a původní osvědčení o původu zboží na tiskopise A uchovává po dobu nejméně tří let;

i) náhradní osvědčení o původu zboží musí být v angličtině nebo ve francouzštině.

8. Každá strana zajistí, aby:

a) přeposílatel zaznamenal do náhradní deklarace o původu:

1) veškeré údaje týkající se přeposílaných produktů převzaté z původního dokladu o původu zboží;

2) datum vystavení původního dokladu o původu zboží;

3) údaje o původním dokladu o původu zboží, případně včetně informací o kumulaci uplatněné na zboží, na které se vztahuje deklarace o původu;

4) jméno, adresu a své číslo jakožto registrovaného vývozce;

5) jméno a adresu příjemce v Unii nebo v Norsku;

6) místo a datum vystavení deklarace o původu nebo vydání osvědčení o původu zboží;

b) každá náhradní deklarace o původu se označí slovy „Replacement statement“ nebo „Attestation de remplacement“;

c) náhradní deklarace o původu vystaví přeposílatelé registrovaní v elektronickém systému autocertifikace/samopotvrzování původu zboží vývozci, tzv. systému registrovaných vývozců (REX), bez ohledu na hodnotu původních produktů obsažených v původní zásilce;

d) v případě, že je doklad o původu zboží nahrazen, zaznamená přeposílatel do původního dokladu o původu zboží:

1) datum vystavení náhradní deklarace (náhradních deklarací) o původu a množství zboží, na které se náhradní deklarace o původu vztahuje (vztahují);

2) jméno a adresu přeposílatele;

3) jméno a adresu příjemce nebo příjemců v Unii nebo v Norsku;

e) původní deklarace o původu se označí slovem „Replaced“ nebo „Remplacé“;

f) náhradní deklarace o původu platí dvanáct měsíců od data jejího vystavení;

g) náhradní deklarace o původu musí být v angličtině nebo ve francouzštině.

9. Původní doklady o původu zboží a kopie náhradních dokladů o původu zboží uchovává přeposílatel po dobu nejméně tří let od konce kalendářního roku, ve kterém byly náhradní doklady o původu zboží vydány nebo vystaveny.

10. Strany souhlasí s tím, že se podělí o náklady systému REX v souladu se způsoby spolupráce, jež budou stanoveny příslušnými orgány stran.

11. Veškeré neshody mezi stranami vyplývající z výkladu nebo provádění této dohody se řeší výhradně na základě dvoustranného jednání mezi stranami. Pokud neshody mohou ovlivnit zájmy Švýcarska a/nebo Turecka, jsou tyto země konzultovány.

12. Strany mohou tuto dohodu kdykoli změnit na základě vzájemné písemné dohody. Obě strany zahájí konzultace ohledně možných změn této dohody na žádost jedné ze stran. Pokud změny mohou ovlivnit zájmy Švýcarska a/nebo Turecka, jsou tyto země konzultovány. Takové změny vstoupí v platnost v den určený vzájemnou dohodou, jakmile si obě smluvní strany vzájemně oznámí splnění svých příslušných interních požadavků.

13. V případě vážných pochybností o řádném fungování této dohody může kterákoli z obou stran pozastavit její provádění za předpokladu, že to písemně oznámí druhé straně tři měsíce předem.

14. Tuto dohodu může kterákoli ze stran vypovědět za předpokladu, že to druhé straně písemně oznámí tři měsíce předem.

15. První pododstavec odstavce 2 se použije na materiály pocházející ze Švýcarska, pouze pokud strany uzavřou podobnou dohodu se Švýcarskem a vzájemně si oznámí splnění této podmínky.

16. První pododstavec odstavce 2 se použije na materiály pocházející z Turecka[3], pouze pokud strany uzavřou podobnou dohodu s Tureckem a vzájemně si oznámí splnění této podmínky.

17. Jakmile vstoupí dohoda mezi Norskem a Tureckem podle odst. 2 prvního pododstavce této dohody v platnost, a s výhradou vzájemnosti Turecka, může každá strana stanovit, že náhradní doklady o původu zboží pro produkty obsahující materiály pocházející z Turecka,

[3] Unie tuto podmínku splnila zveřejněním oznámení Komise podle článku 85 nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádějí ustanovení celního kodexu Společenství, o rozšíření systému dvoustranné kumulace stanoveného uvedeným článkem na Turecko; Úř. věst. C 134, 15.4.2016, s. 1.

které byly zpracovány v rámci dvoustranné kumulace ve zvýhodněných zemích v rámci systému GSP, mohou být vydány nebo vystaveny v zemích, které jsou stranami dohody.

18. Tato dohoda vstoupí v platnost v den určený vzájemnou dohodou, jakmile si Unie a Norsko vzájemně oznámí ukončení svých interních postupů přijetí. Od daného dne nahradí tato dohoda dohodu ve formě výměny dopisů podepsanou dne 14. prosince 2000[4].

Mohu Vám potvrdit souhlas své vlády s obsahem Vašeho dopisu.

[4] Úř. věst. L 38, 8.2.2001, s. 24.